

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnia hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

**Raemond, Florimond de
Coloniae Agrippinae, 1655**

V. Quae caput non habent, vt & haeretici.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

cito admodum crescunt ac multiplicantur, sicut paucis annis ingentem hæreticorum, ad instar funorum vna nocte ectorum, productam copiam vidimus.

V. Locusta he dicuntur à S. Ioanne exiisse in terram. Et datum illus esse potestatem sicut potestatem habent Scorpiones terra. Quid vero est aliud exiisse, quam prædicantes sponte sua, non vocatos à Deo, ut Aaron, nec missos, ut Apostoli officium docendi, & populum seducendi, in suas partes, occipisse? ideo enim & Iudas exiisse narratur, qui ad sui arbitrij placita se conferebat; & falsi Prophetæ sic exierunt, qui curabantur Deo conquerente, & ego non mittebam eos, loquebantur & non mandauit. Hic exitus prædicantium ex arbitrio suo, sine legitima vocatione Dei vel sedis Apostolicæ, est adeo perspicuus character locustarum, ut nemo haftenus prædicantium repertus sit, qui eius rationem dare pro se potuerit, sed omnino ibi *Conticuere omnes*. Porro potestas scorpionum non est obscura, nempe cauda venenum infligere. Hoc qui ignorat à Nouis Euangelicis, maximis illis Consolatoribus, & Paracletis, ingeri, legat pœnideatque singulorum Hæretistarum Vitam ac Historiam, maxime Lutheri, & potestatem Scorpionum in eo clare tenebit. Hinc *Vultus humanus* quem S. Ioannes locustis tribuit, initium denotat hæreticarum concionum, quæ blandæ sunt & singularem pietatis ac sanctitatis speciem praeseferunt, nihil hic audias nisi Christum, nisi æternum Deum, nisi Dominum & Salvatorem nostrum. At, at Scorpionis cauda fructus hæreticos significat venenos & pestiferos, tristemque exitum: ut quæ Dei verbum falsis interpretationibus corruptit, & ad varios defendendos errores detorquens, adeoque cauda sua venenata ictos auditorum animos, lethali inficit veneno sic ut ad odia, rebelliones, bella & crudelitates infandas perducantur.

Per coronas in locustarum capitibus arroganter & superbia hæreticos designatur. Similes auro sunt: quia hæretici splendidos sibi sumunt titulos ut qui Euangelistæ, Prophetæ, secundi Eliæ, Enoch, Mundi, denique Reformatores & nescio quomodo non à complicibus suis vocantur. Ferrea lorica obstitutionem eorum & pertinaciam significat, ut qui vesti etiam pro victoribus se gezaht. Hæresis enim proprium est rumpere potius omnia quam flecti. Similitudo eorum pa-

ratorum in prælium, audaciam eorum & temeritatem denotat, qua nec Goliatho nec ullis terribilijs cedunt. Per currus equorum volantium celeritas significatur, qua hæreses in diuersis ad Septentriones regionibus propagata sunt. Omitto plures acutioresque singulorum symbolorum in locustis expressorum expositionem, quam Interpretibus scripturæ vel alteri loco reseruo, inter quæ est foenum terræ & viride & arbores quæ Locustæ illæ lædere non potuerunt. Adhæc menses quinque, quibus cruciabunt eos quos subigere non potuerunt, & similitudo eorum & capillorum muliebrium, & dentium Leonorum.

VI. Solum id adhuc addam quod Locusta illæ habent super se Regem inuisibilem, nempe angelum abyssi, cui etiam inuiti parere coguntur. Hic item est quem Iobus Regem appellat filiorum superbiz & qui Lutherò apparuit in arce Wartbergeni Exterminatoſ Sacrifício & Sacerdotij in Lege Noua. Et bene ei Nomen est, exterminans: eo quod vñā cum locustis nihil magis quam exterminare Ecclesiam omniaque perdere conetur. Ascende in cœlum, obi terrarum orbem, descendere in Infernum, Iusta Purgatorium; nihil omnino occurret quod non hæresis iousaserit. Hæc Trinitatem oppugnauit; hæc Christum tam humana, quam diuinam naturam spoliare, hæc eundem cœlo includere, hæc Sanctis beatitudinem, angelis omnem venerationem, Ecclesiæ Sacra menta auferre: hæc eadem sacerdotium, sacrificia, Vota, Ieiunia, dies Festos, Altaria, Crucis, Reliquias, omnia denique pietatis ac religionis signa atque ornamenta auferre & abolere aggressa est. Sic igitur multo meliori ratione variacionum hoc Apocalypticum B. Ioannis, de stella è Cœlo lapsa, & aperiante puteum abyssi &c. Lutherò eiusque complicibus accommodari potest, quam B. Gregorio Papam regum cognomento Magno, ad quem illud ipsimet hæretici detorquere conati sunt, veluti Chytræus, qui insipide nullam habens vel ex tempore vel ex conditione hominis, vel alia te analogiam, inculcate contendit, *Stellam illam è cœlo delaplam*. Papam esse Gregorium, qui pro Paradisi, quas habebat clavis, abyssi, id est, Inferni claves, arripuerit. Fsumum pœni, doctrina Papistica esse contradictiones, locustas Monachos esse & sacerdotes, quorum singula-